

Gimnazija in ekonomska srednja šola Trbovlje

Avtentična naloga

Odnos do beguncev

Mentorji: Nasta Doberlet Bučalič, Tina Pušnik, Marjetka Kafel

Avtorji: Simon Pešec, Gal Ostanek, Jure Grošelj

Kazalo

Vsebina

Kazalo	2
1. Povzetek	3
2. Zahvala.....	4
3. Hipoteze	5
4. Uvod	6
5. Vsebinski del.....	7
5.1. Kaj je migracija in kdo je migrant?	8
5.2. Kdo so begunci?.....	9
5.3. Strah	10
5.4. Opis Evropske begunske krize	11
5.5. Posledice begunske krize.....	12
5.6. Vzroki krize:	13
5.7. Glavne migracijske poti	14
5.8. Proti-begunske skupine	18
6. Empirični del.....	20
6.1. Anketa	20
6.2. Vprašalnik in odgovori Theresie Knopp.....	30
7. Zaključek	36
7.1 Potrditev in zavrnitev hipotez	36
8. Viri	37
8.1. Internetni viri:.....	37
8.2. Viri grafov	37
8.3. Viri Slik	37

1. Povzetek

V naši avtentični nalogi smo predstavili begunsko krizo, ki se je začela leta 2015 in opisali, kako je le ta vplivala na prebivalce držav, skozi katere je val beguncev prehajal ali pa so tam ostali. Preučili smo tudi razne proti – begunske skupine vsepovsod po Evropi. Zanimalo nas je koliko ljudi se sploh zaveda obstoja proti – begunskih skupin. Najbolj pa so nas zanimala izkušnje ljudi, ki so bili v neposrednem stiku z begunci v različnih okoljih. V krajih, ki so bila žarišča begunske krize in od krize bolj oddaljenih krajih.

In our authentic paper we presented the refugee crisis that started in the year 2015 and described, how it affected the native populace of the European countries through which the wave of refugees progressed through or the counties in which the refugees stayed in. We analysed the different anti – refugee groups all throughout Europe. We were interested in learning the number of people who are aware of the existence of such groups. But we were most interested in learning the experiences of individuals, who were in direct contact with refugees in different environments. In places, which were melting – points of the refugee crisis and those in areas further away.

2. Zahvala

Posebej bi se radi zahvalili Gospe Theresiji Knopp, učiteljici na realki v Nemčiji, ki je odgovorila na naša vprašanja in nam tako pomagala pri raziskavi na nemških tleh. Zahvalili pa bi se tudi vsem ostalim, ki so odgovorili na našo anketo in našim mentorjem, ki so nam pomagali in nas spodbujali pri delu.

3. Hipoteze

- 1. Starejši ljudje imajo bolj negativen odnos do beguncev kot mlajši.**
- 2. Učitelji so begunce predvsem predstavili kot ljudi ki potrebujejo pomoč.**
- 3. Večina beguncev je moških.**
- 4. Ljudje so slišali več pozitivnih novic o beguncih.**

4. Uvod

Smo Jure Grošelj, Gal Ostanek in Simon Pešec, dijaki Gimnazije in ekonomske srednje šole Trbovlje. Pri izbirnem predmetu interdisciplinarni tematski sklop: Sodobna družba raziskujemo begunsko krizo in odnos različnih populacij do le-te. V raziskovalni nalogi bomo podrobno opisali težave, s katerimi so se begunci srečali v neposrednem stiku z ljudmi na tistih območjih. Tematika odnosa do beguncev se nam je zdela zelo aktualna zaradi nedvomne rasti proti begunskih skupin. Zanimal nas je vzrok za nastanek teh skupin ter kako bi jih lahko preprečili in kakšni so odnosi lokalnih ljudi, ki prebivajo v žariščih beguncev. Iz anket smo izvedeli, stališča, izkušnje in splošno razgledanost ljudi, ki so bili v neposrednih stikih z begunci. Pri izdelavi naloge so nam pomagali mentorji in dijaki, ki obiskujejo gimnazije v žariščih begunske krize. Preden začnemo s teoretičnim delom želimo razjasniti nekaj pojmov:

Begunec - kdor (z)beži pred nevarnostjo ali neprijetnostjo.

Migrant - kdor spreminja stalno ali začasno bivališče, zlasti iz gospodarskih vzrokov.

Azil - zaščita, zatočišče, ki ga da tuja država političnemu emigrantu.

Asimilacija - vključevanje v določeno okolje s prevzemanjem njegovih značilnosti, lastnosti.

Integracija - povezovanje posameznih enot, delov v večjo celoto, združevanje.

5. Vsebinski del

Svet se sooča z eno izmed najhujših humanitarnih katastrof v sodobni zgodovini, zaradi represivnih režimov, konfliktov in varnostnih groženj je preseljenih več oseb kot v času druge svetovne vojne. Na povečanje preseljevanja vplivajo tudi novodobne varnostne grožnje, kot so terorizem, podnebne spremembe. Mednarodna arhitektura tem grožnjam ni kos. Mnogi zatočišče iščejo na evropskih tleh. Stanje je težje, kot smo si predstavljali, in rešitev zanj bolj zapletena, kot smo upali. Okoliščine so tako obsežne, da jim ne more biti kos ena država sama. Evropska unija se lahko s tem izzivom spopade le enotno, nujno pa mora naslavljati vzroke kriz – kratko in dolgoročno. Evropa je bila zgrajena na pogorišču vojne z namenom, da se ta nikoli več ne ponovi. Danes imata Evropa in Slovenija moralno dolžnost, da ljudem v stiski pomagamo na podlagi skupnih vrednot solidarnosti in humanosti. Potrebujemo celostno in učinkovito evropsko migracijsko in azilno politiko. Vzpostaviti je treba več varnih in zakonitih poti v Evropo. Resnično moramo preiti od besed k dejanjem, pri čemer ne smemo pozabiti, da smo se Slovenci v preteklosti z izkušnjo begunstva že uspešno spopadli in smo na to lahko ponosni. Slovenija je že dolgo časa emigracijsko območje. Strah pred migranti lahko povzroči različne situacije. Kako osebe odreagirajo na strah je odvisno od tega, kako oseba doživi določeno situacijo. Odnos do migrantov v Sloveniji je v vsakdanjih družbenih interakcijah ne glede na narodnost in etnično pripadnost dober, kar prebivalstvo dokazuje s svojo strpnostjo in solidarnostjo do migrantov. Obstajajo pa tudi posamezniki, nekatere skupine in nevladne organizacije, ki pozivajo prebivalstvo proti sovraštvu do tujcev. Kljub temu ostajajo še dvomi ter strahovi pred neznanim, pred njimi. V zadnjem letu je prišlo v Sloveniji do premika diskurza od solidarnostnega do odklonilnega odnosa do migrantov. Dokler Slovenija ni bila neposredno vpletena v prvi begunski val so prebivalci bili solidarni, v drugem begunskem valu, ko se je prehod beguncev preusmeril skozi Slovenijo, so se ljudje hitro preobrnili in na migracije se je začelo gledati s strani nevarnosti pred njimi. Vendar bodo zaradi bojev, zlorab, človekovih pravic in nesoglasij s primarno državo, ljudje vedno bežali ter postali begunci in migranti. Tako ostajajo na eni strani revne države, ki sprejemajo migrante in zanje nimajo dovolj sredstev, na drugi pa so bogate države, ki imajo čedalje bolj stroga in nova pravila, ki emigrantom onemogočajo vstop v njihovo državo ter pridobivanja dovoljenja za bivanje pri njih. Preden pa se poglobimo v begunsko krizo in njene posledice, bi radi razložili kaj sploh so migracije.

5.1. Kaj je migracija in kdo je migrant?

Migracija je kompleksen globalen pojav, s katerim se srečujejo tako rekoč vse države po svetu. Države lahko v migracijah igrajo različne vloge. Lahko so izvor migracij, prehodni cilji potovanja ali pa mesto priselitve. V večini primerov so kar vse troje hkrati. Pojem migracija se deli na izseljevanje (emigracija) in priseljevanje (imigracija). Takšna gibanja so lahko notranja (od mesta do mesta v državi) ali mednarodna (od države v državo).

Mednarodni migracijski tokovi so močno povečali etnično in nacionalno raznolikost migrantov in spremenili demografsko strukturo v posameznem nacionalnem okolju razvitih držav, kar je posebej izrazito v nekdanjem razmeroma kulturno homogenih nacionalnih državah, vendar to velja za države EU na splošno in vse bolj tudi za Slovenijo. Povečuje se obseg neregistriranih migracij in nedokumentiranih priseljencev. Navajata se dva razloga v prid politike potencialnega in selektivnega odpiranja Slovenije za imigracije in sicer:

- Staranje prebivalcev, posledično zmanjševanje aktivnega dela prebivalcev ter
- nefleksibilnost trga delovne sile

Demografski problemi, monopolizacija trga dela in pomanjkljiva migracijska politika v Sloveniji so podobni tistim v EU. Slovenija v zadnjih desetih letih ni imela niti resne demografske niti migracijske politike. S svojo geostrateško lego predstavlja Slovenija vzhodna evro-azijska migracijska vrata v EU. Ekonomske analize dokazujejo, da ima Slovenija zanemarljiv migracijski potencial do sedanjih držav članic v EU.

Migrantsko problematiko od vsega začetka v Republiki Sloveniji spremljajo vse institucije, ki so povezane z državno varnostjo, kakor tudi nacionalni inštitut za zaščito vseh, ki kakorkoli sodelujejo v procesu migracij, kakor tudi za zaščito javnega zdravstva celotnega prebivalstva Republike Slovenije.

Migranti se odločijo za selitev iz več razlogov, ampak večinoma, da izboljšajo svoje življenje z iskanjem dela ali izobraževanja ali združitvijo družin. Z razliko od beguncev se lahko migranti varno vrnejo v svojo državo.

5.2. Kdo so begunci?

Begunci so osebe, ki so zbežale iz domovine pred nevarnostjo in se zato ne morejo vrniti nazaj. V skladu s Konvencijo o statusu beguncev, sprejeto na Diplomatski konferenci Združenih narodov o statusu beguncev in oseb brez državljanstva 28. 7. 1951, je status begunca lahko priznan osebi, ki se "zaradi utemeljenega suma pred preganjanjem, osnovanem na rasi, veri, narodni pripadnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali določenemu političnemu prepričanju, nahaja izven države, katere državljan je, in ne more, ali zaradi takšnega strahu noče uživati varstva te države, ali osebo, ki nima državljanstva, in se nahaja izven države, kjer je imela običajno prebivališče, pa se zaradi takšnih dogodkov ne more ali noče zaradi omenjenega strahu vrniti v to državo" (Konvencija o statusu beguncev).

V državah, ki so podpisnice Ženevske konvencije in članice EU so dolžne nuditi mednarodno zaščito tistim osebam, ki zaščite niso deležne v državi njihovega državljanstva. Za mednarodno zaščito ali azil lahko zaprosi tudi tujec ali oseba brez državljanstva, ki meni, da je v matični državi sistematično preganjan, zaradi svojega političnega prepričanja ali zaradi svoje verske, rasne, narodnostne ali etnične pripadnosti. Prav tako lahko za mednarodno zaščito zaprosi, kdor meni, da bi bila ob vrnitvi v matično državo ogrožena njegovo življenje ali svoboda oziroma bi bil lahko izpostavljen mučenju ali nečloveškemu ravnanju ali kaznovanju.

V Sloveniji poznamo dva statusa mednarodne zaščite (t. i. azil), in sicer status begunca in subsidiarno zaščito. Status begunca se prizna osebi, ki utemeljeno in verodostojno izkaže, da je v matični državi ogrožen zaradi rase, vere, narodnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti posebni družbeni skupini. Subsidiarna zaščita pa se prizna osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za priznanje statusa begunca, vendar izkaže utemeljene in verodostojne razloge, da bi ji bila ob vrnitvi v matično državo povzročena resna škoda, ki zajema smrtno kazen ali usmrtitev, mučenje ali nehumano ali poniževalno ravnanje ali kazen prosilca v izvorni državi ter zaradi resne in individualne grožnje za življenje ali svobodo prosilca zaradi samovoljnega nasilja v situacijah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada.

Zdaj vemo kdo so begunci in zakaj prehajajo skozi našo državo, vendar pa to ne pojasni, zakaj se jih toliko ljudi izogiba, ali pa sovraži. Za takšno ravnanje osebe pravzaprav nimajo razloga, zato mislimo, da je glavni razlog strah.

5.3. Strah

Strah je primitiven, avtomatski odziv na realno ali celo pričakovano nevarnost. Ksenofobija je zelo pogosta psihična motnja, v kateri nastaja stanje akutnega strahu, ki nastane, če je oseba izpostavljena ogrožajoči situaciji ali objektu. Za fobije je značilno, da je strah na objekt večji ali manjši meri iracionalen. Oseba občuti strah samo takrat, ko je v stiku s fobičnim objektom ali fobično situacijo

Ksenofobija je definirana kot strah, povezana z empatijo, ki se v veliko primerih stopnjuje v sovraštvo do tujcev oziroma do manj družbenim skupinam. Označuje sovraštvo do tujcev in vsega, kar je tuje. Gre za vrsto fobije pri kateri se kaže pretiran strah pred tujci. pojem se največkrat uporablja za opisovanje strahu in nenaklonjenosti do tujcev, ali v splošnem, za ljudi, drugačne od samega sebe. Tako kot pri drugih se ksenofobičen človek zaveda strahu pred tujci. To dokazljivo loči ksenofobijo od rasizma ter predsodkov. Kljub temu pa je ksenofobija v različnih kontekstih velikokrat zamenjana z rasizmom ali homofobijo. Ksenofobija se namreč razlikuje od rasizma v smislu, da so ksenofobi neselektivni glede tujcev, z razliko od rasistov, ki sprejemajo le ljudi določenih kultur, ras, ljudi temne polti itd. Ksenofob je torej človek, ki je pretirano plah ali celo zaničevalen do tujcev, neznancev.

Ksenofobija ni fobija v smislu, da bo imel ksenofob napad panike ob srečanju s tujcem, ampak da bo v situaciji srečanja v njem vzbujen občutek strahu in nelagodja.

5.4. Opis Evropske begunske krize

Evropska migrantska kriza, znana tudi kot begunska kriza, je bilo obdobje, za katerega je bilo značilno veliko število ljudi, ki so prihajali v Evropsko unijo čez Sredozemsko morje ali pa čez kopno skozi Jugovzhodno Evropo. Migrantska kriza je bila del vzorca povečanega priseljevanja v Evropo z drugih celin, ki se je začel sredi 20. stoletja. Med januarjem 2015 in marcem 2016 je bilo po podatkih UNHCR največ sirskih beguncev (46,7%), afganistanskih beguncev (20,9%) in iraških beguncev (9,4%), ki so prihajali čez Sredozemsko morje. Nasprotovanje priseljevanju v mnogih evropskih državah je deloma izhajalo iz socialno-ekonomske grožnje, ki naj bi jo predstavljali.

Večina ljudi, ki so prihajali v Italijo in Grčijo, so prihajali zlasti iz držav, ki so bile vpletene v vojno (Sirijska državljanska vojna (2011 - danes), vojna v Afganistanu (2001 - danes), iraški konflikt (2003 - danes)). Manjši delež pa je od drugod in za mnoge od teh bi bil izraz "migrant" pravilen. Nekatere raziskave kažejo, da je rekordna rast prebivalstva v Afriki in na Bližnjem vzhodu eden od gonilnih sil, prav tako pa je mogoče sklepati, da bi lahko globalno segrevanje v prihodnosti še bolj povečalo migracijski pritisk. V redkih primerih je priseljenci tudi nekaj vojakov iz Islamske države Irak in militantne Levant (ISIL), ki so preoblečeni v begunce ali migrante.

Večina migrantov je prišla iz regij južno in vzhodno od Evrope, vključno z Bližnjega vzhoda in Afrike. Od migrantov, ki so leta 2015 v Evropo prišli po morju, je bilo 58% moških, starejših od 18 let (77% odraslih), 17% žensk, starejših od 18 let (22% odraslih), preostalih 25% pa mlajših od 18 let. Po verski pripadnosti je bila večina muslimanov, z majhno sestavino nemuslimanskih manjšin (vključno z Yazidi, Asirci in Mandejci). Število smrtnih žrtev na morju se je aprila 2015 povečalo na rekordne ravni, ko je pet čolnov, ki so prevažali skoraj 2000 migrantov v Evropo, potonilo v Sredozemsko morje, skupno število smrtnih žrtev pa je bilo ocenjeno na več kot 1200 ljudi. Razbitja ladij so se dogajale v okviru nenehnih konfliktov in begunskih kriz v več azijskih in afriških državah, kar je skupno število prisilno razseljenih ljudi po vsem svetu konec leta 2014 povečalo na skoraj 60 milijonov, kar je najvišja stopnja po drugi svetovni vojni.

5.5. Posledice begunske krize

POZITIVNE POSLEDICE

Kljub negativnim posledicam, ki jih prinaša begunska kriza, lahko najdemo tudi pozitivne. Ena izmed takih je porast prostovoljstva in dobrotelnosti. Z begunsko krizo se je drastično povečalo število ljudi, ki so želeli pomagati beguncem. Njihovi motivi so različni, vendar to pozitivno vpliva na družbo. Prostovoljcev je toliko, da morajo nekateri čakati, da jih pokličejo na delo, saj zanje preprosto ni prostora.

Begunci hkrati pomenijo novo delovno silo, ki jo nekatere evropske države potrebujejo. Begunci naj bi bili predvsem mladi, kar pomeni, da so delovno sposobni. Na dolgi rok naj bi to na države imelo pozitiven vpliv, saj bo iskalcev zaposlitve dovolj. Hkrati lahko rečemo tudi, da se je z pojavom migrantske krize povečalo število delovnih mest, saj so mnoga podjetja začela graditi begunske centre in drugo infrastrukturo, namenjeno beguncem.

NEGATIVNE POSLEDICE

Evropska begunska kriza se je začela leta 2015 in traja še danes. Temu pojavu je svojo težo dodala tudi nemška kanclerka Angela Merkel, ki je lani konec avgusta dala zeleno luč beguncem, da pridejo v Evropo. Ena najnevarnejših posledic, ki jih prinaša današnja begunska kriza je porast nasilja ter kriminala. Odkar se je začel begunski val, se je v Evropi dvignilo ogromno prahu. Velikokrat smo bili že priča nasilju, ki se je dogajalo po mnogih evropskih državah. Vrstili so se tako spolni kot tudi fizični napadi, ki so Evropejce prestrašili. Vzroki za te so različni. Begunce namestijo v tako imenovane begunske centre, kjer nimajo ustreznih pogojev za življenje. Sami pridejo v upanju na boljše življenje in si želijo čim prej iti naprej v Nemčijo in ostale severne države, vendar jih večina obstane pred mejo ali v teh centrih. Tako se pojavlja nezadovoljstvo in negotovanje migrantov, ki postajajo čedalje bolj nestrpni, vse to pa vodi v nasilje. Kot drugo največjo posledico, ki se je bojimo vsi, lahko uvrstimo terorizem, ki naj bi ga prinašali begunci. Tu seveda niso mišljeni begunci na splošno, pač pa le posamezniki, ki se skupaj z begunci odpravijo v Evropo. Gre za pripadnike ISIS-a, ki sejejo strah povsod naokoli. ISIS je tako imenovana samooklicana Islamska država, ki želi prevladati nad muslimanskim svetom. Ljudem želijo vsiliti svojo verzijo islama. Člani so džihadisti, ki so poznani po neusmiljenosti in nasilju. Zagovarjajo versko nasilje in poskušajo razširiti svojo vero in svojo državo tudi drugam. Vsak, ki se jim upre, zanje postane verski odpadnik. Po svetu se širijo videi, kako džihadisti ugrabljajo ljudi in jih nato tudi usmrtijo.

5.6. Vzroki krize:

2014

Po oktobru 2013, ko je Italija začela reševati Afričane iz Sredozemskega morja z reševalnim programom, imenovanim „Mare Nostrum“ („Naše morje“), se je število beguncev, ki so prihajali v Evropo, začelo povečevati.

2015

Dejavniki, ki jih navajamo kot neposredne sprožitelj ali vzroke za nenadno in veliko povečanje števila migrantov poleti 2015 po poti vzhodne Sredozemlja in zahodnega Balkana (Turčija-Grčija-Severna Makedonija-Srbija-Madžarska), vključujejo:

Stroški migracije

Odprtje poti Severne Makedonije je migrantom z Bližnjega vzhoda omogočilo, da so se od obale Turčije do grških otokov lotili zelo kratkih, poceni plovb, namesto na daljše, bolj nevarno in precej dražje potovanja iz Libije v Italijo. Po poročanju Washington Posta je to poleg zmanjšanja nevarnosti znižalo stroške s približno 5–6 000 do 2–3 000 dolarjev.

Balkanska pot

Vlada Severne Makedonije je 18. junija 2015 sporočila, da spreminja svojo politiko do migrantov, ki v državo vstopajo nezakonito. Pred tem je bilo migrantom prepovedano tranzitirati severno Makedonijo, zaradi česar so se tisti, ki so se za to odločili, lotili nevarnih, tajnih načinov tranzita, na primer hoje po železniških tirih ponoči. Od junija so migranti dobili tridnevna začasna dovoljenja za azil, ki so jim omogočala potovanje z vlakom in cesto.

Poleti 2015 je skozi Severno Makedonijo in Srbijo vsak dan prehajalo več tisoč ljudi, do julija jih je to storilo več kot 100.000. Madžarska je začela graditi mejno ograjo s Srbijo. Obe državi sta bili poplavljeni organizacijsko in ekonomsko. Avgusta 2015 Severni Makedoniji ni uspelo policijsko zatiranje migrantov, ki prehajajo iz Grčije, zaradi česar je policija namesto tega usmerila pozornost na preusmeritev migrantov proti severu, v Srbijo. 18. oktobra 2015 je Slovenija začela omejevati vstop na 2.500 migrantov na dan in s tem omejevati migrante na Hrvaškem, pa tudi v Srbiji in Severni Makedoniji. Humanitarne razmere so bile katastrofalne; Begunci so na ilegalnih zbirnih mestih brez infrastrukture čakali na ilegalne pomočnike.

Sirija

Sirski predsednik Bashar al-Assad je za migrantsko krizo krivil Evropo in ZDA, češ da večina beguncev beži pred "terorizmom", za katerega obsoja Zahod, da se je podpiral s podpiranjem elementov sirske opozicije. Medtem je sirska vlada napovedala povečano vojaško obveznost in hkrati Sirijcem olajšala pridobitev potnih listov, vodilni strokovnjaki za bližnjevzhodno politiko pa ugibajo, da izvaja politiko za spodbujanje nasprotnikov svojega režima, da "zapustijo državo".

Natov general s štirimi zvezdicami v poveljniku ameriških zračnih sil v Evropi je izjavil o vprašanju neselektivnega orožja, ki ga je uporabljal Bashar al-Assad, in o nenatančni uporabi orožja ruskih sil - so razlog, zaradi katerega begunce begajo premik. General Philip Breedlove je obtožil Rusijo in Assadov režim, da "namerno oborožujeta migracije v poskusu preplavljanja evropskih struktur in zloma evropske odločitve".

5.7. Glavne migracijske poti

- Zahodno balkansko - Pot zahodnega Balkana je bila ena izmed glavnih migracijskih poti v Evropo, kar je odraz priliva na vzhodno sredozemsko pot. Vendar po rekordnem številu prihodov v Evropsko unijo v letu 2015 je število ilegalnih prehodov meje po tej poti začelo počasi upadati. Tok migrantov po balkanski poti je odražal priliv od vzhodno sredozemske poti, vendar na nižji ravni v primerjavi s prejšnjimi leti. V letu 2018 se je število odkritih ilegalnih migrantov na tej poti prepolovilo od prejšnjega leta na 5 869. Tako kot prejšnja leta so tudi ne regionalni migranti še naprej poskušali vstopiti v Zahodni Balkan čez južne skupne meje z Grčijo in Bolgarijo, preden se usmerijo proti severu in poskušajo izstopiti iz te regije v veliki meri na severnih skupnih mejah Madžarske, Hrvaške ali Romunije s Srbijo. Večina migrantov, odkritih na tej poti v letu 2018, je prišlo iz Afganistana, Pakistana in Irana.

- vzhodno sredozemsko - Vzhodno Sredozemlje med Turčijo in Grčijo je leta 2015 v EU potovalo približno 885.000 ljudi. Pot je bila dolga leta uporabljena kot vstopna pot v Evropo. Leta 2015 je 885.000 migrantov je pot uporabilo za vstop v EU, največji migracijski val po drugi svetovni vojni. Od takrat se je število ilegalnih prihodov po poti zmanjšalo po izvedbi izjave EU-Turčija marca 2016. Številni ukrepi so bili uvedeni, da preprečijo nezakonite prehode meje vzdolž poti Zahodnega Balkana, te so marsikoga tudi odvrnili od nevarnega morskega prehoda, da bi dosegel grške vzhodno egejske otoke. Večina migrantov je bila beguncev pred sirskim spopadom, sledili so jim Afganistanci in Somalci. Številni so nadaljevali potovanje po Makedoniji in po Zahodnem Balkanu. V letih 2017 in 2018 je večina migrantov prišlo iz Sirije in Iraka.

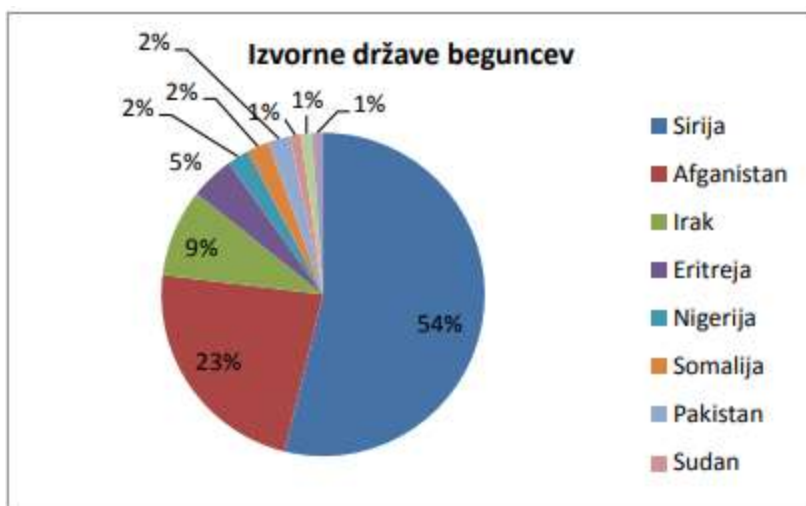
- osrednje sredozemsko - Od leta 2015 je bila osrednja sredozemska pot iz Severne Afrike najbolj priljubljena migracijska pot v Evropo. Večina migrantov prihaja iz Libije in cilja v Italijo ali Malto. Leta 2016 so na poti po Srednjem Sredozemlju odkrili 181 376 migrantov, kar je bilo največ doslej zabeleženih v regiji. Večina migrantov se je odpravila iz Libije, kjer so dobro uveljavljene mreže tihotapcev izkoristile različne skupine, ki so se borile za nadzor nad državo. Večina migrantov prihaja iz podsaharske in severne Afrike. Obseg Sredozemskega morja med Severno Afriko in Italijo se v zadnjih letih uporablja kot pot za več sto tisoč migrantov, čeprav je od poletja 2017 prišlo do velikega zmanjšanja števila odkrivanj nezakonitih migrantov. Nenaden padec števila nezakonitih migrantov, ki so sredi leta 2017 prispeli v Italijo, je bil verjetno najpomembnejši razvoj na zunanjih mejah EU od začetka izvajanja izjave EU-Turčija marca 2016. V celotnem letu 2017 je bilo število odkritih nelegalnih migrantov na tej migracijski poti skoraj 119 000. Leta 2018 je pa kar tretjina migrantov prišla iz Tunizije ali Eritreje.

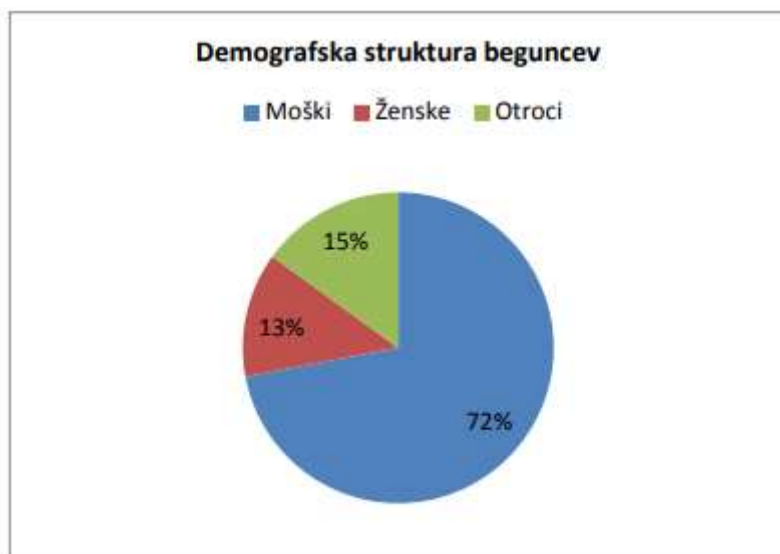
• zahodno sredozemsko - V zadnjih letih se je število nezakonitih migrantov, odkritih na zahodni sredozemski poti, ki se razteza čez morje med Španijo in Marokom, močno povečalo. Ta pot je bila tudi glavna pot, ki jo kriminalne mreže uporabljajo za tihotapljenje drog v Evropo. Leta 2016 je bilo odkrivanje ilegalnih mejnih prehodov na zahodni sredozemski poti skoraj 10 000. Tako kot v srednji sredozemski poti je večina migrantov iz Afrike. Razmere v maroški regiji Rif, glavni tranzitni državi za migrante, ki se napotijo v Španijo, so v drugi polovici leta ustvarile več možnosti za odhod z zahodne obale. To je bilo povezano z naraščajočo uporabo čolnov velike zmogljivosti, ki lahko prevažajo veliko število migrantov. Leta 2018 je zahodno Sredozemlje postalo najpogostejše uporabljena pot v Evropo. Število odkritij v letu 2018 se je drugo leto zapored podvojilo na rekordnih 57 034. Maroko je bil glavna odhodna točka v Evropo za ilegalne migrante. Večina migracijskega pritiska, registriranega na tej poti, je bila povezana z migranti, ki izvirajo iz držav podsaharske države. Vendar se je proti koncu leta 2018 število maroških migrantov začelo povečevati.

Izvirne države beguncev:

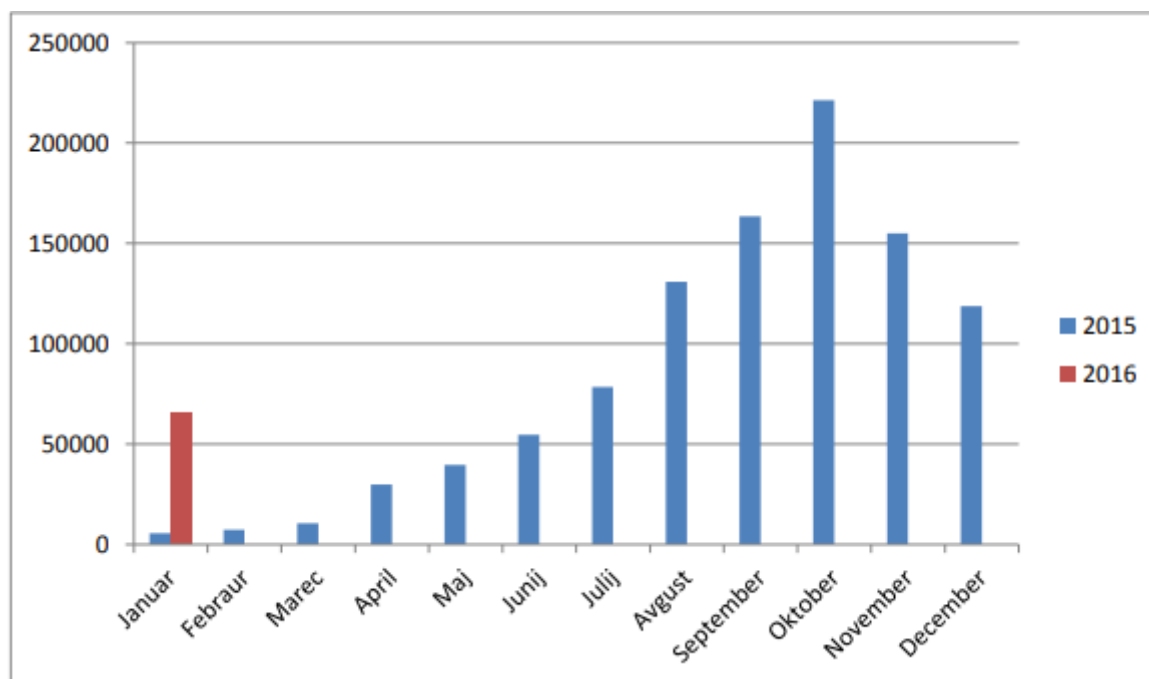
Največ migrantov prihaja iz Sirije (49%), Afganistana (21%) in Iraka (8%), nekaj pa tudi iz Eritreje (4%), Nigerije, Somalije, Pakistana (2%), Sudana, Gambije ter Malija (1 %).

Po demografski strukturi je večina prebežnikov čez Sredozemsko morje moškega spola, in sicer kar 72%. Ženska (13%) in otrok (15%) je manj, saj je pot za celotno družino pretežka in prenaporna. Večinoma se za beg v Evropo odloča predvsem višji srednji razred, ki išče boljše ekonomske priložnosti. Število beguncev je potrebno multiplicirati, saj lahko pričakujemo, da bo večina zahtevala uresničitev zakona, s katerim jim pripada pravica do t. i. združitve družin.

V letu 2014 je bilo mesečno povprečje migracij preko Sredozemskega morja vse leto krepko pod 50 000, v poletnih mesecih pa se je ta številka nekoliko povečala, kar lahko pripisujemo ugodnejšim razmeram za pot. Leta 2015 se je situacija drastično spremenila. Do aprila ni bilo videti večjih odstopanj, nato pa je število migrantov, ki so mesečno prispeli v Evropo, začelo sunkovito naraščati. Vrhunec so migracije dosegle v oktobru 2015, ko je povprečno število migrantov preseglo 200 000 prihodov v enem mesecu.

Po oktobru se je začelo stanje počasi umirjati. Novembra je Sredozemsko morje v povprečju prečkalo nekaj več kot 150 000 migrantov, decembra pa malo manj kot 100 000. Čeprav so se razmere umirile, januarski podatki kažejo, da je število migracij še vedno nad povprečjem iz leta 2014 in povprečjem iz leta 2015, saj presega številko 50 000.

5.8. Proti-begunske skupine

Nedvomna posledica begunske krize, pa je tudi pojav proti-begunskih skupin vsepovsod po Evropi. Večina se jih je pojavila, kot reakcija begunski krizi, ki je doživela svoj višek okoli leta 2015-2016. Najmočnejšo prisotnost imajo te skupine seveda v državah, v katere pride največ beguncev. Države, kot so Nemčija in Švedska doživljajo ekstremno hitro rast članov proti-begunskih skupin. Njihova dejanja pa širijo od mirnih protestov, kjer kažejo svoje nestrinjanje z dejanji države, pa vse do fizičnega nasilja nad policijo in nasilja nad samimi begunci.

Nemčija:

Najvplivnejša proti-begunska skupina v Nemčiji je stranka AfD ali bolj znana kot Alternativ für Deutschland. Bili so obtoženi že za več nasilnih dejanj, vključno z terorističnim napadom, kjer je strelec ubil 10 ljudi v Hanauškem šipa-baru. Seveda nobena od teh obtožb še ni potrjena, toda moč stranke nedvomno raste. Kar 58% udeležencev zadnjega referenduma je glasovalo za to, da bi morali zmanjšati število beguncev v Nemčiji.

Švedska:

Zaradi švedske gostoljubnosti do beguncev so številni državljani nezadovoljni, saj jih skrbi za prihodnost njih in njihovih družin, zaradi nenadnih sprememb in prisotnosti popolnoma drugačnih kultur. Pojavile so se številne neo-nacistične skupine, ki svoje nestrinjanje kažejo z napadi na začasna prebivališča beguncev. Napadi se širijo od pretefov do požigov šotorov in podobno. Njihov moto pa je »Keep Sweden Swedish«.

Italija:

Ker je Italija, kot nekakšno pristanišče kjer begunci naredijo prve korake na Evropsko zemljo, se je tam posledično, zaradi velike gneče beguncev, ki ne vejo kam naprej, pojavila močna prisotnost proti-begunskih skupin, ki imajo tudi močan vpliv v italijanskem parlamentu. Nekateri begunci po več mesecev čakajo na meji, ampak jih noben ne poskuša spraviti nazaj na pot.

Slovenija:

V Sloveniji je najvplivnejša proti-begunska skupina Štajerska Varda. Obstajajo tudi Koroška, Primorska, itd., ki pa seveda niso tako vplivne. Njihov samooklicani vodja je Andrej Šiško. Bil je obtožen poskusa umora in je zadnje pol leta preživel v priporu. Štajerska Varda ima trenutno več kot tisoč članov, in vsak dan se pridružijo novi. Država je ne dolgo nazaj poskušala prepovedati samooklicane vojske, kot je Varda toda jim ni uspelo.

Madžarska:

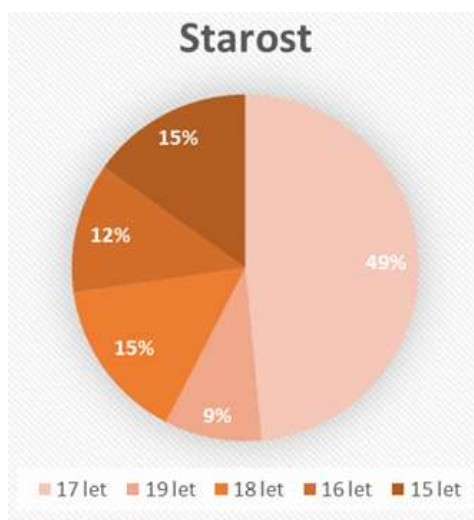
Čeprav velika večina beguncev samo prečka skozi Madžarsko, je ta država še posebej netolerantna do njih. Kjer so žarišča begunskih poti ima postavljeno visoko bodečo žico in stalno policijsko kontrolo. V letih 2015-2016 so se pojavili tudi številni incidenti streljan na begunce iz strani civilistov, ki so živeli v tistih krajih. Madžarska vlada je med leti 2015-2016 videla begunsko krizo ne kot tisoče ljudi, ki iščejo pomoč, ampak kot muslimanski napad na krščansko identiteto Madžarske.

Nasploh imajo te proti begunske skupine zelo negativen vpliv na neprekinjen potek reševanja begunske krize. Saj z izražanjem sovraštva upočasnijo delovanje demokracije z raznimi referendummi in volitvami. Poleg tega pa uničujejo javno lastnino ter javni red in mir z napadi na begunske domove in konstantnimi protesti.

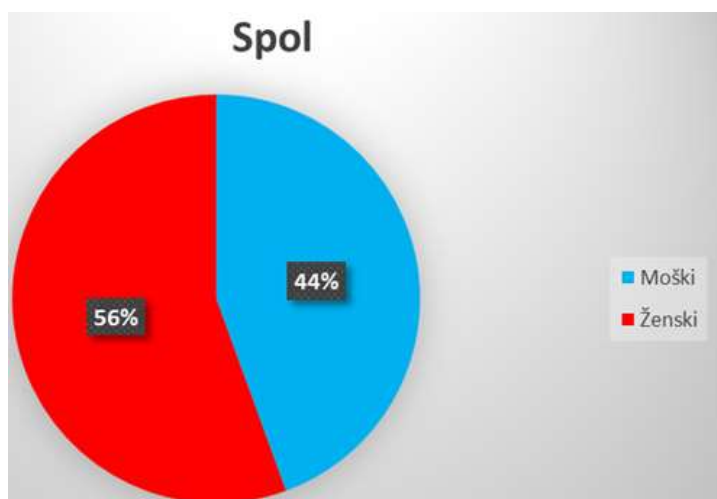
6. Empirični del

6.1. Anketa

V empiričnem delu naloge bomo analizirali odgovore iz naše ankete in odgovore Theresije Knopp. Začeli bomo z našo anketo, ki smo jo preposlali po različnih šolah, predvsem iz Zasavja, z namenom, da izvemo odnos ljudi, ki v večji meri še niso stopili v stik z beguncem. Na anketo smo dobili 97 odgovorov, vendar je bilo primernih le okoli 37.

Vsi anketiranci so bili stari od 19 do 15let, večina (49%) jih je bilo starih 17let. Od vseh anketirancev je bilo žensk malo več kot moških (56% : 44%).

1. Ste bili kdaj v neposrednem stiku z begunci?

Na prvo vprašanje (ali ste bili v stiku z begunci) je kar 83% vprašancev odgovorilo, da ni bilo. Takšne rezultate smo seveda pričakovali glede na to, da so migracijske poti potekale daleč stran od Zasavja, ki je stalno prebivališče večine naših anketirancev.

1.1 Kdaj in kako ste prišli v stik?

Predvidevali smo, da bodo anketiranci iz Zasavja najverjetneje prišli v stik z begunci ob meji ali pa na kakšnem potovanju. Naše mišljenje je potrdilo 17% odgovorov, ki so opisovali vse od srečanja na meji pa vse do poskusov vkrcanja na križarko. Nekateri so jih celo spoznali preko šole in družinskih prijateljev. Priti v stik z begunci na meji, še posebej na meji s Hrvaško, ni bilo nič posebnega med leti 2014-2017, saj so mnogi prosili turiste oziroma ljudi, ki prečkajo mejo za kakršnokoli obliko pomoči.

Priti v stik z begunci na križarki pa je, čeprav nepričakovano, tudi zelo pogosta oblika srečanja, saj delež beguncev prečka Mediteransko morje, da bi hitreje prišli do varnejše Evrope. Ti mornarski podvigi pa so večinoma izvedeni na zelo majhnih in ne ravno vzdržljivih čolnih. Posledično so naključne turistične križarke v zadnjih nekaj letih rešile na stotine življenj pred utopitvijo v morju.

Kdaj in kako ste prišli v stik?
Answers
družinski prijatelj, ko sem bila mlajša
preko šole, 9. razred
na križarjenju so skušali priti na križarko.
prek društev in znancev
na mejnam prehodu iz bih v hrvaško so prosili za kakršnokoli obliko pomoči.

1.2 Kakšna je bila izkušnja?

Čeprav smo pri vprašanju o izkušnjah z begunci podali več možnih odgovorov, je kar 67% anketirancev želelo napisati svoj lasten odgovor, oziroma so si izbrali možnost "drugo". Pogosti lastni odgovori so bili, da so se z begunci razumeli, jim pomagali priskrbeti hrano in pijačo za pot, toda z njimi danes nimajo več stikov. Ostalih 33% pa je izpolnilo možnost "postala sva prijatelj". Kot je bilo že prej omenjeno, so bili to verjetno tisti anketiranci, ki so jih spoznali preko družinskih vezi.

Drugo:

odlično smo se razumeli, vendar se ne slišimo/vidimo ravno pogosto
poskusila sem pomagat s tem kar sem imela...ponudila sem nekaj hrane in pijače.
zanimiva
nekaj nas je naučil glede beguncev v sloveniji, z njim smo simpatizirali

2. Ali veste, kako se je slovenska vlada odzvala na begunsko krizo?

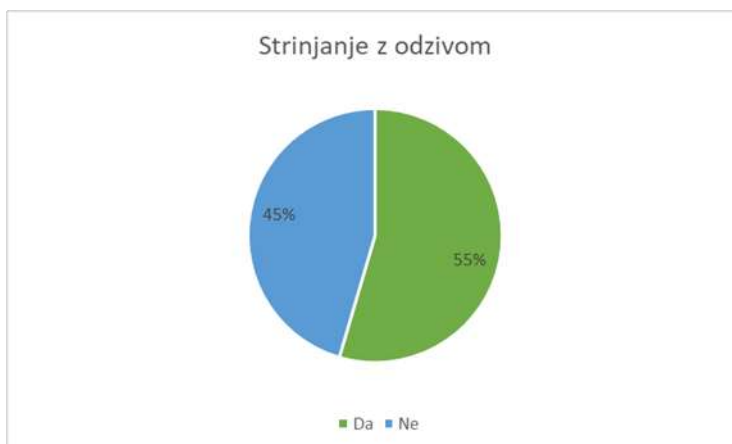
Na drugo vprašanje, ki se tiče zavedanja o dejanjih države med begunsko krizo, pa se je kar presenetljivih 71% vprašancev zavedalo ukrepov. Sklepamo, da je to zaradi neprestanih novic o krizi, ki so bile prisotne v preteklih letih. Upoštevamo lahko tudi to, da so anketo v veliki večini izpolnjevali gimnazijci, ki naj bi bili bolj razgledani od povprečne populacije.

Med tem vprašanjem in naslednjim smo vsem anketirancem tudi povedali odziv slovenske vlade, da so lahko odgovorili na naslednje vprašanje.

3. Ali mislite, da se je odzvala pravilno?

Pri tretjem vprašanju pa se je 55% vprašancev strinjalo z dejanji države, saj so bila precej moralna in humana. Poleg tega pa so tudi varovala državno varnost in upoštevala načela Evropske unije. 45% vprašancev se ni strinjalo z ukrepi. Verjetno menijo, da so bili ukrepi preveč ali pa premalo strogi.

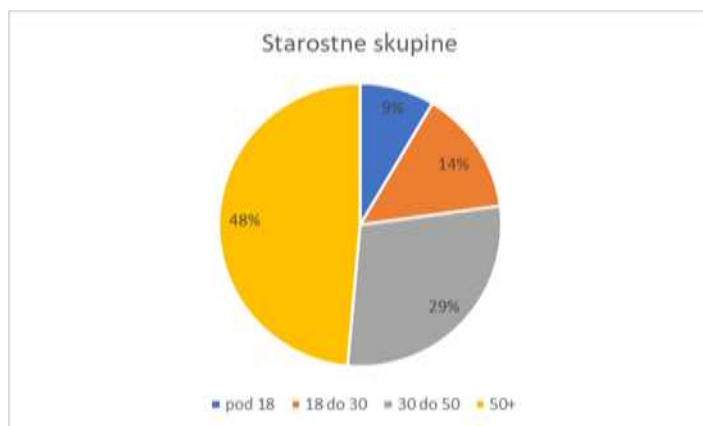

4. Katera starostna skupina ima po vašem mnenju najslabše mnenje o beguncih?

Na četrto vprašanje, ki je od vprašancev zahtevalo mnenje o tem, katera starostna skupina ima največ negativnega mišljenja o beguncih, smo pridobili zelo raznolike odgovore. Velika večina in sicer kar 44% vprašancev, meni da imajo ljudje starejši od 50 let največ negativnih mnenj o beguncih. To je seveda zato, ker se starejši ljudje težje privadijo na spremembe in jih je po vsej verjetnosti strah gromozanskih valov beguncev, ki kar naenkrat prihajajo v njihove kraje.

Na drugem in tretjem mestu sta bili možnosti "30-50" s 29% in "18-30" s 14% izborom. Razlogi za možnost "30-50" so po vsej verjetnosti podobni kot pri "50+", saj se starejši ljudje še posebej težko navadijo na spremembe v njihovem okolju. Morebiti pa so to možnost izbrali zato, ker so mnenja, da je večini ljudi starejšim od petdeset že počasi vseeno, medtem ko so ljudje srednjih let še vedno dokaj aktivni in si še posebej ne želijo videti sprememb v okolju na katerega so že zelo navajeni. Možnost "18-30" pa je bila tudi po vsej verjetnosti izbrana zato, ker to skupino ljudi najbolj skrbijo ekonomske posledice krize, ki lahko zelo negativno vplivajo na njihovo kariero.

Najmanj anketirancev pa je zbralo možnost "pod 18". Velika večina jih meni, da imajo mladi še najmanj negativnih mnenj o beguncih, toda so tudi izjeme mladih, ki šele spoznavajo razne politične ideje in jih iskanje pripadnosti enostavno zavede, saj razna propaganda v njih vzbudi neutemeljeno sovraštvo do beguncev.

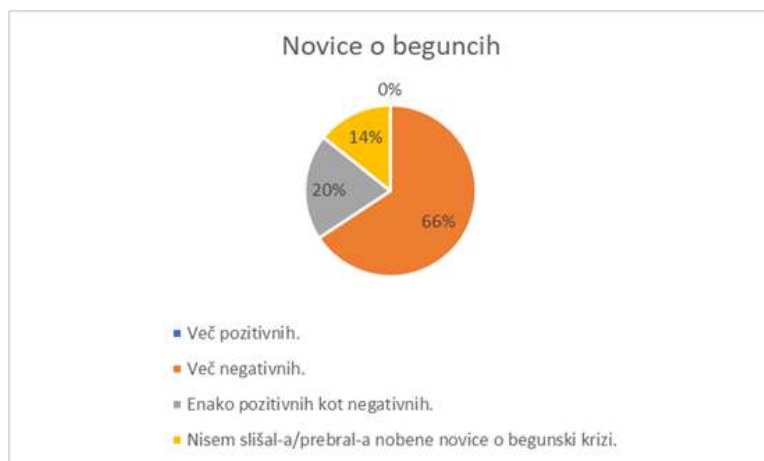

5. Ali ste slišali/prebrali več negativnih ali pozitivnih novic o begunski krizi?

Pri petem vprašanju smo od vprašancev zahtevali, da nam povejo, v kakšni luči so begunci predstavljeni v novicah, ki so jih zasledili sami. 66% vprašancev je v veliki večini slišalo, oziroma prebralo negativne novice o beguncih. Na spletnih straneh kot je 24ur, je bilo pogosto poročano o raznih terorističnih napadih in nasiljem, ki so ga izvajali begunci. Zato sploh ni presenetljivo, da je večina vprašancev slišala samo negativne novice.

20% je slišalo enako razmerje negativnih in pozitivnih novic. Te so vključevale novice o dobrodelnih organizacijah ali pa reševanju beguncev iz skoraj neplovnih čolnov.

14% jih je odgovorilo, da ni slišalo niti ene novice, kar močno dvomimo, saj so bile med leti 2015-2017 prepogoste, da bi jih kdorkoli z dostopom do interneta ali televizije spregledal.

6. Ali poznate kakšno proti-begunsko skupino, ki deluje v Sloveniji?

Na štirinajsto vprašanje "Ali poznaš kakšno proti begunsko skupino" je 71% anketirancev odgovorilo, da pozna najmanj eno proti begunsko skupino. To je pričakovano za te skupine, ker so zelo glasne in so tudi velikokrat v novicah zaradi njihovih protestov in kontroverznih mnenj. Ostalih 29% anketirancev pa je odgovorilo, da ne pozna nobenih proti begunskih skupin.

6.1. Katero?

Anketiranci, ki so na prejšnjo vprašanje odgovorili z da, je na vprašanje "Katero proti begunsko skupino poznate" 77,7% ljudi odgovorilo, da pozna Štajersko Vardo, kar je pričakovano saj je najbolj znana skupina v Sloveniji. 11,1% (1 oseba) je odgovorila z nacionalističnimi gibanji in strankami kot SDS in preostanek ljudi 11,1% (1 oseba) nam ni želelo podati odgovora.

Answers
štajerska varda
nacionalistična gibanja in stranke (razni sds, šv...)
štajerska varda
nebi podau
štajerska varda a.k.a. degeni na kubik
Valid

7. Ali mislite, da večina beguncev krši zakone?

Sedmo vprašanje je bilo kar razpolovljeno. 56% ljudi je na to vprašanje odgovorilo z "da", 44% pa je odgovorilo z "ne". Mislamo, da so glavni razlog za takšne odgovore razni mediji. V času begunske krize so bila poročila preplavljena predvsem z novicami o beguncih, ki na različne načine kršijo zakone držav. V resnici je takih ljudi le peščica, a mediji tega ne bodo poročali.

7.1. Kako skrajni so te zločini?

Tiste, ki so na prejšnje vprašanje odgovorili z da, smo še povprašali po skrajnosti teh zločinov. Možnih je bilo več odgovorov. Največ ljudi (93%) je izbralo "ilegalno prečkanje meje". Ta odgovor smo pričakovali, saj je naša vlada ravno iz tega razloga postavila ograjo z bodečo žico, kar je bilo zagotovo po vseh novicah. Sledil je odgovor o kraji (53%), nato o nasilju (40%), vandalizmu (27%), posilstvom (20%), terorizmu (13%) in na koncu umor (7%). Razlogi za vse odgovore so verjetno isti: mediji. Bolj ekstremni kot so zločini, manj ljudi misli, da jih begunci dejansko kršijo.

Kako skrajni so te zločini	
Subquestion	
	Frequency
Kraja	8
Ilegalno prečkanje meje	14
Vandalizem	4
Nasilje	6
Posilstvo	3
Umor	1
Terorizem	2
Drugo:	0

8. Ali ste pri pouku kdaj razpravljali o beguncih?

Osmo vprašanje je bilo popolnoma razpolovljeno. 50% je na vprašanje »Ali ste pri pouku kdaj razpravljali o beguncih?« odgovorilo, da so pri pouku razpravljali o beguncih in 50% pa je odgovorilo, da pri pouku niso razpravljali o beguncih, kar je zaskrbljujoče, saj je bila tema v času krize pomembna in pereča.

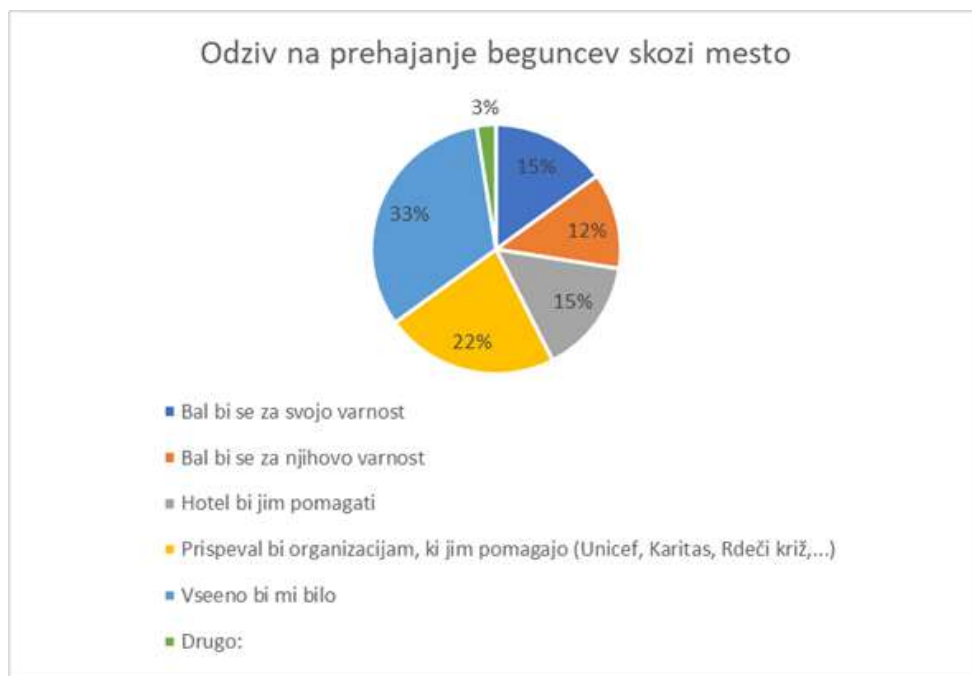
8.1. V kakšni luči so vam učitelji predstavili begunce?

Od ljudi, ki so na prejšnje vprašanje odgovorili z da, je na vprašanje »V kakšni luči so vam učitelji predstavili begunce?« 88% anketirancev odgovorilo, da so jim učitelji begunce predstavili kot ljudi, ki potrebujejo pomoč. 12% jih je odgovorilo, da so jim jih predstavili kot ljudi, ki ogrožajo varnost Evrope in njene državljane. 6% pa je odgovorilo, da so jim jih predstavili kot ljudi se jih morajo izogibati.

V kakšni luči so vam učitelji predstavili begunce?	
Subquestion	Frequency
Kot ljudi, ki potrebujejo pomoč.	15
Kot ljudi, ki bi se jih morali izogibati.	1
Kot ljudi, ki ogrožajo varnost Evrope in njenih državljanov.	2
Drugo:	0

9. Kakšen odziv bi imel, če bi begunci prehajali skozi mesto v katerem živiš?

33% ljudem bi bilo vseeno, če bi begunci prehajali skozi mesto v katerem živijo, 22% ljudi bi prispevalo organizacijam, ki beguncem pomagajo, 15% ljudi bi se balo za svojo varnost, 15% bi jim hotelo pomagati, 12% bi se balo za njihovo varnost in 3% ljudi ne bi bilo prijetno.

Drugo:

ne bi mi bilo ravno prijetno	1
------------------------------	---

6.2. Vprašalnik in odgovori Theresie Knopp

Attitude Towards Refugees

1. Have you ever come in contact with a refugee from the refugee crisis of 2015? If you have, what were they like? {Ali ste kdaj stopili v stik z beguncem iz begunske krize 2015? Če ste, kakšnem se vam je zdel?}

Yes, mostly kind and motivated, but also some on the contrary, just normal persons. {Da, večina so prijazni in motivirani, eni pa so enaki, kot navadni ljudje.}

Večina beguncev, ki so stopili v stik z Theresio so bili po njenih besedah precej motivirani, saj so si želeli čim hitreje priti do varnejšega okolja, kot je trenutno njihova domovina. Omenila pa je tudi, da niso bili vsi prijazni, ker so konec koncev samo navadni ljudje.

2. Are there any students in your school who are refugees? {Ali so kakšni učenci na vaši šoli begunci?}

I worked in 2015-2018 in a school with refugees, now I'm in another school with no refugees. {Od leta 2015 – 2018 sem delala z begunci, zdaj pa sem na drugi šoli, kjer ni beguncev.}

Kot smo pričakovali, je delala z begunskimi otroci nekaj let, zdaj, ko pa se je evropska begunska kriza umirila, pa se je vrnila na navadno delovno mesto.

3. Did you or any other teacher spend some time explaining to the other students about the refugee crisis? What did you talk about? {Ste si vi, ali Kateri od vaših sodelavcev, vzeli nekaj časa in razložili ostalim učencem begunsko krizo?}

In 2015 we talked a little bit with the students about the subject. But as it was a school in a big town with nearly 90 % of students with no German background it was not necessary explaining them. Most of them had some refugee story in their family even though they came before 2015 (p. e. families from Afghanistan, persons with oppressed minority background ...)

In the school right now, they nearly do not talk about refugees. But in most of the classes at least once a week, they read, listen, or watch the news of the day and discuss it in classroom. So, might be, that the subject comes up.

{Leta 2015 sem se le malo pogovarjala z mojimi takratnimi učenci, saj je bila šola v velikem mestu kjer skoraj 90% učencem nima nemškega ozadja, zato jim ni bilo potrebno razlagati problematike. Večina je imela že kakšno zgodbo o beguncih preden so prišli leta 2015.

V šoli zdaj skoraj ni več govora o beguncih. Ampak vsaj enkrat na teden v večini razredov berejo, poslušajo ali gledajo dnevne novice in razpravljajo o njih v razredu. Torej včasih pride teme na plan.}

Kot smo pričakovali, so v teh šolah učencem dovolj dobro predstavili begunsko krizo, kar se nam na sploh zdi zelo pohvale vredno, saj kot smo videli iz naše ankete, slovenske šole niso tako dobro predstavile begunsko krizo, kar bi bilo seveda potrebno spremeniti za lažje in hitrejšo reševanje krize.

4. Are the refugees ever mocked or harassed in school or otherwise? {Ali so begunci kdaj zafrkavani ali nadlegovani?}

In the school 2015-2018 where there were people from all over the world, the mocking was not about being a refugee. Maybe about having cheap clothes (which can occur in case of a refugee but also in other cases). And sometimes about country of origin and the religion one had.

In school now, there are no refugees. Some pupils have prejudices and talk sometimes bad about migrants or refugees, but without having ever met someone.

{V šoli 2015 - 2018 kjer so bili ljudje iz celega sveta, nadlegovanje ni bilo zato, ker so bili begunci. Mogoče je bilo nadlegovanje zaradi poceni oblačil, včasih pa zaradi države iz katere prehajajo ali njihove vere.

Zdaj v šoli nimamo beguncev. Nekaj učencev ima predsodke in včasih negativno govorijo o beguncih, brez da bi se z njimi srečali.}

Nekateri begunci so bili nadlegovani, vendar ne zaradi dejstva, da so begunci, ampak zaradi drugih razlogov. Kot so: primanjkovanje denarja, nošenje cenenih oblačil in včasih tudi zaradi njihove vere. Kar je seveda normalno tudi za otroke, ki niso begunci, saj se v osnovni šolah učenci pogosto zmerjajo.

5. Did the crisis have a significant impact on your work and how? {Ali je imela begunska kriza velik vpliv na vase delo in kako?}

In 2015 I had some pupils in different classes that could not speak German. As in the school there were a lot of migrants normally, they were together with at least one person in the class that knew their language and were able to translate. The teachers reacted very different to that. Meanwhile another colleague and I, prepared special material or tried to include as often as possible. Others just let the pupil sit there and paint a picture the whole day. In 2016 we had a special course where they sent all pupils that did not know German, but I did not teach in the course.

{V 2015 sem imela nekaj učencev v različnih razredih, ki niso znali nemško. V šoli so se ti večinoma družili skupaj z nekom, ki je znal njihov jezik in nemško in jim je lahko vse prevajal. Učitelji so se odzvali zelo različno. Z mojo kolegico sva pripravili poseben material in sva jih poskušala čim bolj vključiti. Nekateri so preprosto pustili tistim učencem cel dan risati. Leta 2016 smo imeli poseben program, kjer smo vse naučili nemškega jezika, vendar jaz tega programa nisem učila.}

Seveda so jezikovne ovire največji problem beguncev, ko prispejo v varnejše države. Bili smo prijetno presenečeni, ko nam je Theresia potrdila, da so jim učitelji v teh šolah skušali pomagati z različnimi urami nemščine.

6. Do the majority of your co-workers have a positive, or a negative opinion on refugees? {Ali ima večina vaših sodelavcev negativno ali pozitivno mnenje o beguncih?}

2015-2018 positive

2018-2020 I can't tell I guess so, so, (it's a small school in a small village, the teachers there enjoy "country life" and do not want to work in town)

{2015 – 2018 pozitivno

2018 – 2020 težko rečem, verjetno nekaj vmes (je majhna šola v majhni vasi, učitelji tam uživajo "podeželsko življenje" in nočejo delati v mestu.)}

Med leti 2015 – 2018 je Theresia opravljala svoj poklic v večjem mestu, kjer je toleranca do beguncev precej večja, kot v manjših mestih in vaseh, zaradi manjše raznolikosti in večje povezanosti prebivalcev v vaseh.

7. Have your students ever badmouthed refugees and why do you think they had such opinions? {Ali so vaši učenci kdaj slabo govorili o beguncih in zakaj menite, da so imeli takšna mnenja?}

2015-2018 Not in direct interaction, not that I can remember.

2018-2020 The students now with the prejudices I mentioned (4.) mostly have these prejudices because they do not meet people with migrational background. I guess if they would meet them, they might change their attitude. Also, they copy the opinion which is spread by news and their parents.

{2015 – 2018 Ne naravnost, vsaj jaz se ne spomnim

2018 – 2020 Učenci, ki imajo zdaj predsodke (omenjene v 4. vprašanju) imajo ta mnenja predvsem zato, ker beguncev še niso spoznali. Verjetno bi si spremenili mnenje, če bi jih spoznali. Svoje mnenje verjetno dobijo iz medijev ali svojih staršev.}

Kot smo omenili že pri prejšnjem vprašanju, so ljudje v mestih precej bolj tolerantni do beguncev, kot ljudje v vaseh.

8. Overall, how did the crisis affect the daily lives of locals? {Na sploh, kako je begunska kriza vplivala na vsakodnevno življenje domačinov?}

The towns, also the small ones, became more “colourful” with all kind of people. A great deal of persons organised themselves to support refugees on a local way, but most of these local organisations now are working less (because there are less or no refugees). There were a lot of criticism on how bad the official structure was prepared (volunteers organised shelter, food clothes, what would have happened without volunteers?). Now some years later I do not notice the events of 2015 anymore. But the public opinion is different as regarding the current situation with Covid 19 there were claims of accepting more refugees to prevent Covid 19 spreading in refugee camps in Greece but the majority of the politicians said “2015 should not be repeated” as if 2015 would have been something bad.

{Manjša in večja mesta so postala bolj raznolika z različnimi ljudmi. Velik delež ljudi se je organiziralo, da bi pomagali beguncem vendar zdaj te organizacije delajo manj (ker je zdaj manj ali nič beguncev) Bilo je veliko kritike na slabo organizacijo (prostovoljci so organizirali zavetje, hrano, oblačila, kaj bi se zgodilo brez prostovoljcev?) Nekaj let kasneje sploh ne opazim več dogodkov 2015. Ampak javno mnenje je drugačno v zdajšnji situaciji z boleznijo Covid – 19, ker trdijo, da če bi prejeli več beguncev v našo državo iz Grčije in s tem preprečili širjenje Covid – 19, bi ponovili 2015. Kot, da je bilo v 2015 kaj slabega.}

Theresia meni, da je begunska kriza precej pozitivno vplivala na vsakodnevno življenje prebivalcev krajev v katerih so prebivali begunci. Zaradi raznih nezadovoljstev s samo organizacijo pomoči beguncem s strani države, so nekateri prebivalci delo vzeli v svoje roke in pomagali beguncem kolikor se je le dalo. Seveda se je situacija danes precej umirila, tudi zaradi prisotnosti Covid – 19 virusa.

7. Zaključek

Ob pisanju avtentične naloge smo izvedeli celoten potek begunske krize in kakšne posledice je pustila za seboj. Doumeli smo obseg problematike begunske krize z vidika Slovenije in Nemčije. Mislimo, da premalo ljudi dovolj dobro razume, v kako težki situaciji so begunci in jim zato velikokrat niso pripravljeni pomagati. Dejstvo, da obstaja toliko proti – begunski skupin, je zaskrbljujoče, saj begunci niso tako nevarni, kot nam mediji ves čas zagotavljajo.

7.1 Potrditev in zavrnitev hipotez

1. Starejši ljudje imajo bolj negativen odnos do beguncev kot mlajši.

To smo potrdili saj je večina ljudi, ki je rešila našo anketo menila, da imajo starejše generacije nad 50 let bolj negativen odnos do beguncev. To sklepamo po tem, da so imeli ljudje izkušnjo s tako osebo, ki ima takšen odnos.

2. Učitelji so begunce predvsem predstavili kot ljudi ki potrebujejo pomoč.

To smo tudi potrdili saj 88% ljudi odgovorilo, da so pri pouku govorili o beguncih kot ljudi pomoč, ki potrebujejo pomoč.

3. Večina beguncev je moških.

To smo potrdili saj smo našli podatke iz raziskovalne naloge "Begunska kriza v Evropi". "Po demografski strukturi je večina prebežnikov čez Sredozemsko morje moškega spola, in sicer kar 72%. Žensk (13%) in otrok (15%) je manj, saj je pot za celotno družino pretežka in prenaporna." (Kozoderc, 2016, str. 11)

4. Ljudje so slišali več pozitivnih novic o beguncih.

To hipotezo smo zavrgli, ker nam je 66% anketirancev odgovorilo, da so slišali več negativnih kakor pozitivnih novic.

8. Viri

8.1. Internetni viri:

- UNIVERZA V MARIBORU. [Online]. [Citirano 17. april 2020; 14.07]. Dostopno na spletnem naslovu: <https://dk.um.si/IzpisGradiva.php?id=65125>
- UNHCR. [Online]. [Citirano 11. april 2020; 11.00]. Dostopno na spletnem naslovu: <https://www.unhcr.org/data.html>
- EVROPSKI PARLAMENT. [Online]. [Citirano 24. april 2020; 16.23]. Dostopno na spletnem naslovu: <https://www.europarl.europa.eu/news/sl/headlines/society/20170629STO78630/begunska-kriza-v-eu-dejstva-in-stevilke>
- KOZODERC TINA. [Online]. [Citirano 5. maj 2020; 12.52]. Dostopno na spletnem naslovu: https://zpm-mb.si/wp-content/uploads/2016/06/S%C5%A0_Sociologija_Begunska_kriza_v_Evropi.pdf

8.2. Viri grafov

- KOZODERC TINA. [Online]. [Citirano 5. maj 2020; 12.52]. Dostopno na spletnem naslovu: https://zpm-mb.si/wp-content/uploads/2016/06/S%C5%A0_Sociologija_Begunska_kriza_v_Evropi.pdf

8.3. Viri Slik

- FRONTEX EUROPE. [Online]. [Citirano 23. april 2020; 15.36]. Dostopno na spletnem naslovu: <https://frontex.europa.eu/along-eu-borders/migratory-map/>